

fuga din mreaja lunii

Dorurot

Rotariu Vasile Dorel - Fuga din mreaja lunii

Pe tronul nopții, tu, crăiasă,
Resfiri pe lume-nfiorând,
Voalul rochiei de mireasă,
Oglindă-n mare căutând.

Și ai văzut că-ți șade bine.
Din pieptul nopții, cu nesăt,
Tu bați din nou în geam la mine
Ca zmee, vise să înalt.

Și-mi faci din inimă vioară,
Cu-mbrătișarea-ți de cleștar.
Dureri uitate spini presără,
Iubiri pierdute reapar.

Dureri și vise și iubire
S-or strînge, însă, în foc tare.
Să nu mai bați la geam la mine,
Căci m-am pierdut în Carul Mare.

Mi-aduc aminte c-am trimis
Toate durerile din zi,
Spre largul cerului deschis
Și înroșit de noi, cei vii.

Pe orizontul roș, tivit,
Ca secera călătorei,
Și tot necazul suferit,
Mai tare Tu îl adînceai.

Cât nu credeai, am suferit
Neliniștea din pânza ta.
Degeaba-n geam ai răsărit,
Căci am fugit pe-o altă stea...